

Zelenický spravodajca

ČASOPIS EVANGELICKÉHO A.V. CIRKEVNÉHO ZBORU V HORNÝCH ZELENICIACH

ROČNÍK XVIII

ČÍSLO 4

DECEMBER 2015

Advent

Skončil sa cirkevný rok ktorý bol bohatý na mnohé radostné aj smutné udalosti. Bolesť prežívali mnohé rodiny, ktoré vyprevadili zo svojich domácností svojich drahých. Vďaka Pánu Bohu, tento smútok z odlúčenia im presvecujú slová Pána Ježiša: *Ján 5:24 Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života.*

Medzi tie radostné udalosti zaiste patrilo narodenie detí a odovzdanie ich v krste svätom pod Božiu ochranu. Tešilo nás, keď deti spoznávali aký úžasný je ich Boh, či už na detskej besiedke, v kostole na službách Božích, na náboženstve. Potešili nás tiež naše dospievajúce deti, keď pri konfirmácii vyznali vieru v Trojjediného Pána Boha a potvrdili tak dar krstu svätého.

Tešilo nás, že konfirmandi sa zúčastňovali služieb Božích a aj po konfirmačnej slávnosti niektorí pravidelne prichádzajú do chrámu a duchovne napredujú.

Spevokol Ratolest' aj v uplynulom cirkevnom roku s radosťou a láskou uctieval Pána Boha v našich chrámoch aj na iných cirkevných podujatiach.

Požehnanie sme prijímali od brata kantora, ktorý nás na službách Božích odprevádzal hrou na organe a vyučoval, aby

sme mohli ešte krajšie a efektívnejšie prežiť čas pri spievaní piesní na službách Božích.

Mnohé sestry v našom cirkevnom zbore zodpovedne poslúžili udržiavaním poriadku v kostole, pred kostolom, v zborovej miestnosti, aj na toaletách.

V Siladiciach napredovali aj pri zveľaďovaní kostola.

Ďakujeme Pánu Bohu za všetkých Vás, ktorí ste pamätali na potreby cirkvi v materiálnej, ekonomickej a duchovnej oblasti.

Adventom sa začal nový cirkevný rok. Aj tento nový rok napriek tomu, že je zahalený rúškom tajomstva, je pre nás výzvou dokázať sa vernými vo viere, láske, službe, no najmä v poslaní svedčiť iným o Záchrancovi hriešnikov. Tak ako štyri adventné nedele do Vianoc ohlasujú Kristov príchod, aj my očakávame druhý príchod Pána Ježiša na túto zem. V čase očakávania jeho príchodu sa opäť chceme povzbudzovať prorockými niekoľko stovák rokov predpovedanými a naplnenými v osobe Ježiša Krista. A zároveň sa chceme nechať povzbudzovať vo vernosti a vytrvalosti skrze počúvanie Božieho slova. Veď Pán je blízko. Vieme, že Pán Ježiš určite príde na túto zem tak ako to zaslúbil, aj keď nevieme kedy, no až príde, chceme aby nás našiel pripravených vojsť do jeho kráľovstva.

Duchovný rast

Blížia sa najkrajšie sviatky roka Vianoce. Pripomíname si, že v Ježišovi Kristovi prišlo svetlo, láska a milosť na túto zem. Svätý Boh sa vzdal svojej slávy, ponížil sa a zobral na seba biedu ľudského porušeného života. On nesmrteľný sa stal jedným z nás, ktorí sme slabí a umierajúci. Stvoriteľ celého vesmíru sa stal nielen človekom. Sám seba ponížil natoľko, že sa stal našim sluhom, ktorý je nám ochotný pomáhať a vyslobodzovať z bahna hriechu, do ktorého padáme nie raz vlastným pričinením. A tento Svätý Boh a Pán, ktorému anjeli dňom a nocou spievajú oslavné piesne, nás svojou láskou dvíha a očisťuje zašpinených od hriechov, dáva nám zo svojej svätosti, dáva nám výsostné postavenie Božích detí, obdarúva nás darmi Ducha Svätého a povzbudzuje a potešuje svojou prítomnosťou a ochranou.

Radostná zvesť Vianoc je tu pre každého človeka prichádzajúceho na túto zem. Úžasná ponuka prijať Ježiša Krista a žiť skrze Neho a v ňom platí aj pre Vás, milí čitatelia. Ved' skrze Krista môžeme prežívať to, čo znamená byť Božími milovanými, vyvolenými chránenými. Naše životy cez a skrze Neho nadobúdajú zmysel, hodnotu a cieľ.

Mnohí kresťania pod vplyvom takejto radostnej zvesti **sa rozhodli prijať** Ježiša Krista do svojho života, do svojho srdca. Urobili prvý krok, no neurobili ho **Pánom** svojho života. Zapáčilo sa im zvestované slovo, nedovolili mu však, aby vykonalu zmenu v ich životoch, a tak sa ním riadia len keď im to vyhovuje, keď ich to neobmedzuje, keď ich to nič nestojí. Inak sa správajú podľa seba, idú cestou ľahšieho odporu, alebo podľa toho, čo vidia na iných ľuďoch. Tu nastáva koreň problému, pretože v takomto spôsobe života človek musí niesť sám aj následky svojich rozhodnutí. A tie nie sú vždy príjemné.

Čo však znamená veriť Pánu Bohu? Znamená to dôverovať v každej oblasti ľudského života, že Pán Boh má pre nás lepšie riešenia ako dokážeme vymyslieť my. Pán Boh má teda veľa márnотratných synov a dcér, ktorí sa rozhodli žiť svoj život po svojom. O jednom takom

rozpráva Pán Ježiš. Je to zapísané v Evanjeliu podľa Lukáša v 15 kapitole od 11-32 verša.

Tak ako v evanjeliovom príbehu aj v reálnom živote zabúdame na Božiu lásku a dobrotu a pochybujeme, či sme hodní byť Božími deťmi. Ak si uvedomujeme, že s Bohom Otcom nám bolo a môže byť lepšie ako bez Neho, tak vyhľadávame jeho spoločnosť nie preto, aby sme si jeho lásku zaslúžili, ale preto, že On je náš Otec.

Následky porušenia hriechom spôsobujú v nás nedôveru v nepodmienečnú Božiu lásku. Je v nás akoby zakódované, že si Otcovu lásku musíme nejakou zaslúžiť.

Boh Otec neočakáva a ani neprijíma žiadne naše zásluhy aby nás prijal. Boží Syn ktorý prišiel na túto zem vyriešil tento problém namiesto všetkých nás a my spoliehajú sa na Neho, môžeme prichádzať za Bohom Otcom v detinskej dôvere.

Dôležité otázky pre každého jedného z nás sú: Prijal som Ježiša Krista do svojho života a uveril som mu, že ma môže zachrániť? Urobil som ho Pánom svojho života a prosím ho, aby mi pomáhal skrze Neho žiť každý deň? Ustanoviť Ježiša Krista za svojho Pána sa nedá inak ako nechať sa zakoreniť v ňom, nechať sa Ním budovať. Tak ako sa nedá naučiť cudzí jazyk jednorazovým počutím, ale pravidelným precvičovaním, učením sa slovíčok, gramatiky, konverzovaním, tak je potrebné nechať sa zakoreniť v ňom, nechať sa Ním budovať aby sme dokázali žiť skrze neho. Život s Kristom je možný ak pravidelne otvárame a študujeme slovo Božie, nechávame ho pôsobiť na seba. Povzbudzujeme sa navzájom na spoločných zhromaždeniach a budujeme si dôverný vzťah skrze modlitby.

Tak ako v živote prechádzame etapami vývoja a žiadna z nich sa nedá preskočiť, ani v živote s Kristom sa nedá preskočiť podobný vývoj. Podľa toho ako intenzívne dovoľíme aby Božie slovo pôsobilo na nás, v takom tempe dozrievame. A tak sú medzi nami dospelí ľudia, ktorí už majú svoje deti, ale po duchovnej stránke sú batolátami, ktorí nie sú schopní ako kresťania zobrať zodpovednosť nielen za seba, ale ani za svojich potomkov. Ale máme tu aj deti, ktoré nedosiahli vek dospelosti a po duchovnej stránke nesú zodpovednosť za

svojich rodičov a starých rodičov. Spoliehajú sa na Pána Ježiša, modlia sa za nich, hovoria im o Pánovi Ježišovi, pozývajú ich do chrámu.

Kresťanstvo je proces. Zamyslíme sa kde sa nachádzame my sami. Ak náš kresťanský vývoj nezodpovedá nášmu fyzickému veku, poprosme Pána Ježiša aby On začal riadiť náš život.

Verme, že Pán Boh nad nikým z nás neláme palicu. Je trpezlivým Učiteľom, ktorý vie ako sa má o nás postarať aby sme dozreli v dobrotrečení a vo vďačnosti.

Ako ste prijali Krista Ježiša, Pána, v Ňom žíte, zakorenení a budovaní v Ňom i upevnení vierou, ako ste boli vyučovaní, a rozhojňujte sa v dobrotrečení. Kolosenským 2,6-7 Amen

Vernosť povolaniu

Pred pár dňami som sa zúčastnila besedy o knihe Jar Adely Ostrolúckej. Pripravovala ju žena, ktorá napriek pokročilému veku v ktorom má bližšie k 8 krížikom, telu ktoré ju zrádza, pravidelne organizuje nejakú besedu o knihe, minimálne jedenkrát do roka. Napriek tomu že je dôchodkyňou, jej srdce, túžiac ako za mladi, pomáha ľuďom spoznávať pravé hodnoty ducha, rozširujúc ich obzor, ukazujúc ako vzlietať na krídlach duše do výšin.

Akou vzácnou je jej verná služba. Akým požehnaním sa stala pre všetkých nás. Zostala vernou svojmu povolaniu aj napriek dôchodkovému veku. Besedy o knihách organizovala v cirkevnom zbore, v základnej škole, v jednote dôchodcov.

Pripravovala ich tak, aby zušľachtľovala ducha, občerstvovala telo a budovala spoločenstvo lásky. V podobnom duchu sa niesla aj spomínaná beseda v Dolných Zeleniciach kde v spolupráci s ďalšími členmi jednoty dôchodcov pripravila požehnaný večer. Pani učiteľka Božena Mišovičová spolu s bývalou kolegyňou pani Jozefínou Kováčikovou a súčasnou pani riaditeľkou ZŠ Mgr. Danou Kováčikovou, nám odhaľovali skvosty histórie.

Veď, „človek bez svedomia je koža biedna, daromná, národ bez vedomostí historickej, o sebe a predkoch svojich je hromádka koži otrockých.“ Takto to vyznal Ľudovít Štúr.

Keď som na druhý deň videla pani učiteľku v kruhu detí ako im s láskou vykladá

o Ľudovítovi Štúrovi, zalial ma pocit hrdosti a veľkej vďaky. Aké mocné, požehnané je jej povolanie do služby ducha bez ohraničenia veku. Zaiste nebolo by také, keby na vnútorné volanie k budovaniu, zveľaďovaniu tých, ktorých má vo svojom dosahu povedala: nie!

Mysliac na pani učiteľku, stotožňujem sa so slovami, ktoré nachádzame v knihe od Ľuda Zúbeka, Jar Adely Ostrolúckej, v ústach Ľudovíta Štúra.

„Nikdy sa nebudeme môcť dosť odvdáčiť našim učiteľom za prácu, ktorú pre národ konajú. Nič v neskoršom živote nezanecháva v nás také hlboké stopy ako semä, ktoré do nás v mladosti zasiali učitelia. Oni udržiavajú v mládeži našej plameň rodolásky. Ak sme sa v živote pozdvihli na vyšší stupeň, z ktorého môžeme lepšie slúžiť vlasti, na tom majú velikánsku zásluhu učitelia.“

Krst Svätý

(vzkriesený k novému životu)

O krste sa dnes často – no mylne – hovorí pri “krstoch” kníh, CD-čiek, lodí, lietadiel. Pri takýchto reklamno – zábavných akciách sa “krstí” nielen vodou, ale aj vínom, ľadom, pieskom, soľou, ohňom... Podľa tohto chápania by krst bol uvedením do života; pokrstený znamená byť mokrý, poliaty, posypaný... Sotva sa pomýlenému ľudskému mysleniu dá zabrániť, aby v takýchto prípadoch namiesto o krste hovorilo o uvedení do života (lode, cédečka, knihy...). Ak toto ľudia predsa označujú za krst, potom treba prísne rozlišovať medzi krstom kresťanským (krstom svätým) a “krstom” komerčno – zábavným (nesvätým).

Slovo krst z pôvodného novozmluvného gréckeho výrazu znamená PONORENIE–VNORENIE.

Krst (svätý) nie je výmysel cirkvi (aby mala čo robiť), ale príkaz Pána Ježiša Krista. On ustanovil Krst Svätý týmito slovami: “Daná mi je všetka moc na nebi a na zemi. Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. Ajhľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.” (Matúš 28,18-20) – Ježiš dal cirkvi úlohu krstiť ľudí nie v mene, ale v meno trojjediného Boha.

Ak hovoríme v mene – znamená to, že krstíme z Jeho - Božieho - Ježišovho poverenia. To tiež. Biblia však vraví o krstení v meno. Čo to znamená? Meno označuje konkrétnu osobu, v tomto prípade Boha: Otca, Syna, Ducha Svätého. Krstiť v meno Otca i Syna i Ducha Svätého značí, že ide o pokrstenie (ponorenie – vnorenie) do vplyvu, kompetencie, právomoci Otca i Syna i Ducha Svätého. To jest včlenenie do toho, čo Pán Boh pre nás vykonal vo svojom Synovi (čítaj: Rím 6,4 a Kolos 2,11-12). Sme včlenení do Ježišovej smrti a vzkriesenia. Patrí nám všetko, čo nám Pán Ježiš svojou smrťou a vzkriesením získal: odpustenie hriechov, istota, že sme Božie deti a že patríme do

Pánovej cirkvi, budúcnosť, ktorú Pán Boh pripravuje vo večnosti tým, ktorí Mu dôverujú.

Krstíme už nemluvniatka, lebo nikto nie je príliš malý na to, aby nemohol byť v Božom kráľovstve. Krst je prvým krokom na ceste do neho. Aj maličkým, Ježišovo spasenie. Vieru za dieťky vyznávajú rodičia a krstní rodičia.

Biblia nám pripomína: Či neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha a že nie ste sami svojí? Veď veľmi drahé ste boli kúpení! Oslávte teda Boha svojím telom i svojím duchom, čo oboje náleží Bohu” (1 Kor. 6,19-20).

Rodičia pri krste sľubujú, že budú svoje dieťa vychovávať v kresťanskej viere. Znamená to, že sa zaväzujú učiť modliť svoje dieťa a spolu s ním sa pravidelne modlievať, privádzať ho na detskú besiedku, do chrámového spoločenstva, na vyučovanie náboženstva a konfirmačnú prípravu, sľubujú, že ho budú učiť úcte k Pánu Bohu a láske k ľuďom.

Ak tak rodičia nekonajú, hoci dali svoje dieťaťko pokrstiť, konajú podobne ako keby začali stavať dom, ktorého základy boli síce postavené, ale ďalej sa už na nich nebuduje a dom chátra.

Rodičia bývajú vo veľkej miere zodpovední za to, že ich deti nebudú spasené, pretože hoci ich dali pokrstiť, duchovne sa o nich nepostarali a nechali ich zahynúť.

Do Krista – Jeho smrti a vzkriesenia, sme krstom svätým včlenení ako ratolesť do vínneho kmeňa (Ján 15,1-8). Nie všetci pokrstení zrastú s Kristom. Sú aj suché ratolesti, alebo ratolesti, ktoré neprinášajú ovocie (aké: lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť /Galatským 5, 22-23a/).

Cez krst dostávame šancu žiť na duchovnom kmeni Pána Ježiša Krista, z Neho čerpať miazgu (duchovnú výživu). Mnohí pokrstení z nej však, žiaľ, nečerpajú. Preto duchovne hynú. Tí pokrstení, ktorí odpadli od

viery a nevrátia sa v úprimnom pokání k Bohu, zostanú naveky v odlúčení od Božej lásky a dobroty.

Nemôžeme ignorovať to, že sme pokrstení, že sme vstúpili pod Kristovu vládu, pod Jeho vplyv, do Jeho právomoci bez nesenia následkov. Pamätajme na vzácnosť krstu svätého, vážme si ho. Snažme sa robiť to, čo chce Pán Ježiš Kristus, ale nie to, čo chceme ja... Pamätajme: sme draho kúpení (1K 6,20; 1Pt 1,18-19).

S krstom je na nás prenesená zodpovednosť viesť dieťaťko k poznaniu Pána Ježiša. Tak ako od malička učíme dieťa materinskej reči a nečakáme až vyrastie, aby samo sa rozhodlo, ktorú národnosť a ktorú reč si zvolí za svoju. Pri takomto postupe by sa dieťa pravdepodobne nenaučilo hovoriť, vyrástla by z neho zaostalá, škrekot vydávajúca bytosť. Nepremárnime šancu viesť svoje deti k duchovnej zrelosti. Pokladajme si vieru v Ježiša Krista za výsadu, a neodopierajme im Božiu milosť tak, že im bránime privádzaním ich do spoločenstva kresťanov, kde sa slovo Božie zvestuje a sviatosti prisluhujú. Dávajme si záležať, aby

po prijatí krstu svätého sme ich pravidelne učili spoznávať Boha Otca, Pána Ježiša a Ducha Svätého slovom i príkladom svojho života. Aby naše deti od malička rástli vo vedomí: viem komu patrím, nepatrím na stranu hriechu, ale na stranu Pána Ježiša Krista.

Krst je aj zápisom do Božej školy. Pokrstený človek sa má učiť, byť učeníkom – nasledovníkom Pána Ježiša Krista.

Kto bol pokrstený ako dieťa a vedený v kresťanskej výchove, dokáže pri confirmácii s hrdosťou a zodpovedne potvrdiť svoj krst. Pamätajme, že už naše deti v čase dospievania nám rodičom a krstným rodičom vystavia vysvedčenie, ako sme si splnili sľuby dané Bohu. Nebudeme mať oprávnené obavy z Božieho hodnotenia, keď prídeme pred Neho?

(Upravené, prevzaté od Mgr. Martina Šefránku,)

Festival duchovnej piesne

V novembri sa spevokol Ratolest' spolu s ďalšími 12 spevokolmi zúčastnil festivalu chrámovej piesne vo Zvolene pri príležitosti 200. výročia narodenia Ľudovíta Štúra. Po úvodnej pobožnosti spevácke zbory a hostí privítal dôstojný brat biskup západného dištriktu Mgr. Milan Krivda, ktorý vo svojom príhovore spomenul udalosti 19. storočia aj to, že Ľudovít Štúr bol s mestom Zvolen úzko spätý.

Za mesto Zvolen bol vyslancom na Uhorskom sneme, kde veľmi aktívne presadzoval nielen požiadavky mesta Zvolen, no najmä pozdvihnutie práv slovenského ľudu a oslobodenie poddaných.

Kňazi, učitelia, vzdelanci tej doby pracovali na obrode národa. Ľudovít Štúr s charizmou zjednocovania, to, čo už klíčilo v národe podnecoval k rastu najmä vydávaním Slovenských národných novín s prílohou Orol Tatranský. A vďaka postaveniu vyslanca na

Uhorskom sneme správnym spôsobom dokázal presadzovať požiadavky k prospechu Slovenského národa.

Spôsoby ako pozdvihnúť národ boli nasledovné. 1. rozložiť daňové zaťaženie z prostého ľud aj na šľachtu. 2. Uzákoniť

materinskú reč Slovenčinu a používať ju ako úradnú reč. 3. Postupne krajinu spriemyselnovať, a tak jej zabezpečiť stály

hospodársky rast. 4.
Vytvárať spolky miernosti
pre ľudí závislých na
alkoholizme.

Po príhovore dôstojného brata biskupa jednotlivé spevokoly vystúpili s piesňami zo štúrovského obdobia, z ktorých minimálne jedna bola povinná. Keďže niektoré spevokoly sa prihlásili do súťažnej časti, po skončení vystúpení bolo vyhodnotenie odbornou komisiou.

Detské okienko

Z cyklu rozprávok dedka Milana

O Krtkoch

Dedko Milan má záhradu v záhradkárskej osade Bašta, neďaleko Piešťan. Záhradková osada je na kopci pod archeologickou lokalitou - hradiskom Ducové - Kostelec, ktorá je národnokultúrnou pamiatkou z obdobia Veľkej Moravy. V tejto lokalite bola v minulosti nájdená svetoznáma soška Moravianskej venuše, vyrezaná z mamutieho kla, stará vyše 25 tisíc rokov.

V záhradke má postavenú záhradnú chatku, na ktorú občas s ním prídu aj jeho vnúčence - Katka a Mat'ko.

Raz - bolo to už dávnejšie, keď bol Mat'ko ešte malý - sa stalo, že Mat'kovi sa chcelo cikať. Ako správny chalan hľadal miesto, kde by to urobil a uvidel nejaké kopčeky. Tak ho napadlo, že sa vyciká na jeden z týchto kopčiek - neuvedomil si, že je to krtinec, ktorý urobil krtko pri vyhrabávaní zeme. To nemal robiť, lebo o

chvíľu zazvonil mobil u dedka a v ňom sa ozval nejaký zvláštny hlas, ktorému dedko spočiatku veľmi nerozumel. Po nejakej dobe pochopil, že volá nejaký krtko, ktorý bol veľmi nahnevany. Predstavil sa ako dedko - krtko, ktorý je vraj v mojej záhrade na návšteve a vraj celá krtkova rodina sa práve chystala k slávnostnému obedu - osláviti narodeniny malého krtka. Už vraj mali naloženú polievku v tanieroch a vtom im do tanierov začalo niečo žlté kvapkať. Starý krtko hneď sa šiel presvedčiť čo sa deje - vykukol cez vedľajší krtkov kopček a uvidel cikať malého Mat'ka do vedľajšieho krtinca. Dedko hneď utekal za ním a vysvetlil mu, že tam nesmie cikať, lebo krtkovia majú oslavu pod zemou.

Krtkovia sú hmyzožravce, bývajú v zemi, kde si robia chodbičky, izbičky a komôrky so zásobami a zem vytláčajú von - čím vznikajú tieto kopčeky zvané krtince. Sú užitoční, lebo zožerú veľa škodlivého hmyzu a prevzdušňujú pôdu.

Vyberáme z matriky v roku 2015

Pokrstení:

Matyáš Pavelka z Hlohovca, Daniel Páleník z Horných Zeleníc, Alexandra Poláčková z Hlohovca, Marko Lančarič zo Siladíc, Nina Poláková zo Siladíc, Marína Synaková, Anglicko, Filip Štěrbo z Horných Zeleníc

Sľub manželskej vernosti a lásky si dali: Martin Bulla a Gabriela Antalová

V nádeji vzkriesenia sme sa rozlúčili:

z Horných Zeleníc: Miroslavom Lenghartom, Vierou Drobenovou rod. Hanzlíkovou, Viliamom Polákom, Vlastou Lenghartovou rod. Polákovou

zo Siladíc: Želmírou Mesárošovou rod. Repkovou, Inq. Timotejom Rauom, Elenou Bojnákovou rod. Repkovou

z Dolných Zeleníc: Máriou Zelenajovou rod. Šišmišovou

zo Šulekova: Kristínou Horváthovou rod. Fusekovou

Pozvánka na koncerty:

- Zborové presbyterstvo pozýva do evanjelického kostola v Horných Zeleniciach na adventný koncert - zvonkohry z Košarisk, 3. adventnú nedeľu, 13.12. o 15 hodine.

- Srdečne Vás pozývame na koncert spevokolu Ratolesť, 4. adventnú nedeľu do Sasinkova, 20.12. 2015 o 15.00 hodine.

Prešlo niekoľko týždňov, dni sa skracujú, tma prichádza omnoho skôr. Mnohé deti sú v plnom nasadení pri plnení si školských povinností. To sú dôvody pre ktoré sme presunuli stretávanie detí na **piatok od 16. 30 hod.**

Piatkové stretnutia sú určené pre deti vo veku od cca 3 do cca 12 rokov.

Pozývame deti:

- ❖ na detskú besiedku - vždy v nedeľu o 10:30 hodine v Horných Zeleniciach v zborovej miestnosti

- ❖ na detské služby Božie, ktoré budú 6.12.2015 v Siladiciach o 9:00 hodine, v Horných Zeleniciach o 10:30 hodine

- ❖ na stretnutia detí počas týždňa

V súčasnosti na týchto stretnutiach si pripravujeme program na Vianoce a hráme sa. Máme však vyššie ciele. Vytvárať si kresťanské návyky a učiť sa dôverovať Pánu Bohu. Budovať priateľské a dôverné vzťahy medzi sebou navzájom. Urobiť cirkevný zbor a kostol ich druhým domovom.

- Pozývame Vás na adventné stredotýždňové večierne, vždy v stredu v Siladiciach o 16:00 a v Horných Zeleniciach o 15:00 hod.

*Prajeme Vám,
nech Vás Emanuel, ktorý je s nami teraz, vždycky i naveky
naplní svojim pokojom, istotou spasenia a radosťou zo slávania
Jeho príchodu na túto zem
počas vianočných sviatkov a v nastávajúcom
roku Pána 2016*

Mgr. Lenka Sedláčková, zborová farárka

Jana Klačová, zborová dozorkyňa

Rozpis služieb Božích a koncertov počas adventu a vianočných sviatkov

Dátum	Rozpis služieb Božích	Horné Zelenice	Siladice
06.12.2015	2. nedeľa adventná	10.30 hod. + VP	09.00 hod. + VP
13.12.2015	3. nedeľa adventná	10.30 hod.	09.00 hod.
13.12.2015	Koncert zvonkohry z Košarísk	15.00 hod.	
20.12.2015	4. nedeľa adventná	10.30 hod. + VP	09.00hod. + VP
20.12.2015	Koncert spevokolu Ratolesť v Ev. kostole v Sasinkove o 15.00 hodine		
24.12.2015	Štedrý večer	17.30 hod.	16.00 hod.
25.12.2015	1. slávnosť vianočná	10.30 hod.	09.00 hod.
26.12.2015	Pamiatka Štefana mučeníka	10.30 hod. + VP	09.00 hod. + VP
27.12.2015	Nedeľa po Vianociach	10.30hod.	9.00 hod.
31.12.2015	Záverka občianskeho roka	16.00 hod.	15.00 hod.
01.01.2016	Nový rok	10.30 hod.	9.00 hod.
03.01.2016	Nedeľa po Novom roku	10.30 hod.	09.00 hod.
06.01.2016	Zjavenie Krista Pána	10.30 hod.	09.00 hod.
10.01.2016	1. po Zjavení	10.30 hod.	09.00 hod.

Na zborový časopis prispeli:

z Horných Zeleníc: Ján Machajdík, Emília Rášová, **z Leopoldova:** rodina Osuská, **zo Sasinkova:** rodina Ostrovská, **zo Siladíc:** Jana Klačová, **zo Serede:** Dušan Dinga, **z Trnavy:** Katarína Dingová

Zelenického spravodajcu vydáva Evanjelický a.v. farský úrad Horné Zelenice, pre misijné potreby cirkevného zboru Horné Zelenice č.44, 920 52 p. Siladice, mobil zb. farárky 0903/105 775, Webstránka: zelenice.evav.cz, e-mail: zelenice@gmail.com, č.úctu: 0045535500/0900
pripravili: Lenka Sedláčková, Viera Vargová, Zuzana Kučerová